

EVERHARD

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] 'Eber-' of 'Ever-' komt van het Germaanse 'ebur' = 'ever';
- 2] '-hard' of '-hart' = 'sterk', 'dapper', 'moedig' enz.

Dus: 'Zo sterk als een ever'.

*

Het everzwijn als symbool

Aan het everzwijn is vanouds in de verschillende culturen een bijzondere symbolische betekenis toegekend. Al naar gelang de plaats die het dier in de verbeelding van de mensen innam, kon die betekenis geheel verschillende richtingen opgaan. De ever werd zowel met de zon als met de maan in verband gebracht. Als zonnesymbool stond het voor het mannelijke principe. Maar ging het om een wit zwijn, dan was het symbool voor de vrouwelijke maan; dan had zijn voorliefde voor drassige grond ermee te maken, die met vrouwelijke vruchtbaarheid in verband werd gebracht. Bij de Germanen is het dan ook symbool van vruchtbaarheid; het werd gebruikt bij begrafenissen; aan Freya geofferd. De druiden in het vroeg-middeleeuwse Ierland vergeleken zichzelf met evers, omdat zij zich terugtrokken in de eenzaamheid van het woud. Bij de Kelten was het een heilig dier; het belichaamde het bovennatuurlijke, het goddelijke, het magische, de heilige oorlog, de bescherming voor de krijgers en de gastvrijheid aan tafel. Bij de Hindoes is het één van de drie belichamingen van de god Vishnoe; in de gestalte van een ever begon hij na de schepping van de aarde als eerste deze te bebouwen en in cultuur te brengen. In Japan wordt de ever in verband gebracht met moed, succesvolle agressiviteit en alle andere eigenschappen die een goede krijger behoort te hebben. Bij de Joden is hij het symbool van de vijand van het volk, omdat het everzwijn de wijnstok vertrapt; en de wijnstok is het symbool van JHWH's zegen. Bij de christenen was het een symbool van brute kracht, van het kwade en smerige zonde; van blinde machtsuitoefening door dictatoren.

*

Evrard van Frioul, stichter & weldoener, Musiestro, Italië; † **867** (of 868?).

Feest 16 december (bisdommen Kamerijk en Doornik).

Hij was graaf van Frioul en trouwde met Gisela, een dochter van de Duitse keizer Lodewijk de Vrome. Zij hadden zeven kinderen: vier jongens en drie meisjes. Omdat zijn graafschap op een strategisch punt lag tussen de Adriatische Zee en de Alpen, moest hij herhaaldelijk slag leveren. Hij staat dan ook te boek als krijgsheld. In 850 stichtte hij abdijs Cysoing in Henegouwen. Hij stierf in Italië en werd in 'zijn' abdijs begraven, welke hij bij testament had nagelaten aan zijn zoon Adelhard. Aan diezelfde Adelhard liet hij ook één van zijn vier psalmboeken na: "degene waar ik altijd in las". Adelhard werd bij zijn dood opgevolgd door zijn broer Rodolfus.

*

Everardus Witte ofm, Megen bij Nijmegen, Gelderland, Nederland; kloosterportier & wonderdoener; † **1950. Sterfdag 22 december.**

Broeder Everardus Witte is tot op heden nooit officieel zalig of heilig verklaard. Maar zijn verering gaat onverminderd voort tot op de dag van vandaag.

Tijdens zijn leven was hij Broeder Portier van het Franciscaner klooster te Megen. Alszodanig kwam hij in contact met vele mensen. Sterker nog. Al die mensen kwamen voor hem, want hij kon luisteren, was mild, betoonde medelijden met alles wat de mensen bezorgd maakte, pijn deed of terneerdrukte. Hij was een eenvoudige ziel; gewoon begaan met de nood der mensen. En... Broeder Evert kon bidden. Velen getuigen, dat ze een genezing of verlichting in hun leven te danken hadden aan het gebed van Broeder Evert. Eén van zijn medebroeders schijnt eens opgemerkt te hebben: "Als het gebed ooit nog eens een zichtbare vorm zou aannemen, dan zou het eruitzien als Broeder Evert." Van lieverlee kreeg hij de bijnaam 'Het Heilig Bruurke'.

Na zijn dood veranderde er in het gedrag en vertrouwen van de mensen eigenlijk niets. Ze bleven zich tot hem wenden in hun nood, daar men geloofde, dat hij zijn gebeden in de hemel nog dichterbij God kon brengen. Om de mensenstroom aan te kunnen werd er ter ere van hem een kapelletje gebouwd, waar een beeltenis van hem werd geplaatst: Broeder Everardus ligt er in gebedshouding de handen gevouwen. Nog altijd frommelen de gelovigen in de gebedshoude plooi van zijn habijt of tussen zijn vingers briefjes met hun wensen en verlangens; en of Het Heilig Bruurke er maar voor wil bidden: "Heilig Bruurke, geef dat we weer gelukkig en gezond mogen zijn, en zegen ons gezin" of "Help Perry op school. Laat hem niet falen" enz. enz.